

CORĂBII ZBURĂTOARE

Francisca Stoenescu

cu ilustrațiile autoarei

B R U M A R

COMOARA MISTERIOASĂ DIN PODUL CASEI

Era o dimineată mohorâtă de toamnă, mă uitam cum ploaia îmi bătea în geam și mă bucuram că nu trebuia să plec pe vremea asta căinească, dar a sunat telefonul. Era prietena mea, Elisabeta Mișu, care mă ruga să vin cât pot de repede, avea o problemă cu lacătul unei lăzi.

„Chiar ai nevoie de un ajutor sau te întristează vremea și vrei să bei o cafea cu mine?”

Atunci mi-a înșirat o poveste ciudată: „De trei zile s-au început reparațiile la acoperiș și azi au găsit o ladă cu cărți în pod, ascunsă bine sub niște scânduri. E foarte grea! N-am auzit vreodată vorbindu-se despre ea și acum nu mai am pe cine să întreb. Stă în mijlocul camerei, încuiată cu un lacăt. O șipcă ruptă dintr-o scândură lasă să se vadă că-i plină cu cărți.

N-am stat o clipă pe gânduri, și într-adevăr, când am ajuns, am văzut minunea în mijlocul camerei: o ladă de brad vopsită maro, cam cât două geamantane mari, închisă cu un lacăt vechi și ruginit, la care nu cred că se mai poate găsi o cheie care să se potrivească.

N-aveam răbdare să căutăm un lăcătuș, curiozitatea mea, dar și a ei, era cât Everestul. Ne-am gândit la o soluție mai simplă. Am desprins scândura pe care era prins lacătul

și am deschis capacul. N-a fost ușor, dar am reușit. Lada era plină cu cărți vechi! A fost o mare bucurie, nu mi-aș fi dorit nimic altceva pe lume decât minunea acelei clipe. (Multe din acele cărți mi le doream din tot sufletul și nu mai erau de găsit.)

Marea surpriză a fost o mapă din piele, pe coperta căreia stătea scris cu litere aurite: „Însemnări de călătorie”, în care se afla un caiet cu foi de hârtie și un teanc de documente scrise pe pergament și pe hârtie, unele parțial deteriorate. Probabil că documentele fuseseră strânse de-a lungul timpului, din diverse locuri și ocazii. Important era caietul în care cineva încercase să pună cap la cap fragmentele ca să descopere firul călătoriei care a avut loc la sfârșitul secolului al IX-lea d. Hr., când nu existau armele de foc și hârtia. În documente apare informația că arabii au adus hârtia în Valencia (secolul al VIII-lea), după ce furaseră secretul fabricării de la chinezi.

Hârtia s-a răspândit în Europa abia în secolul al XII-lea, când au apărut primele fabrici de hârtie în Spania și Italia.

Caietul și documentele scrise pe hârtie, însemna că erau copii târzii după original, unele erau mai vechi și deteriorate, altele mai noi, probabil, copii după copii. Se pare că originalul a fost scris de Daan povestitorul care a participat la această călătorie împreună cu trimisul regelui, Costa Al. Tâcu, și marangozul Ilea și frumoasa Xenia.

Cel care copiase originalul (sau poate o copie a originalului), întâmpinase mari dificultăți, din cauza vechimii acestuia (sau a copiei) care se deteriorase. Unele părți din text nu se potriveau, este foarte posibil ca o parte din însemnări să se fi pierdut sau autorul să nu poată desluși textul și atunci

să-și pună imaginația în joc, adică să completeze cum îl taie capul, uneori să apară câte ceva ce nu exista atunci, cum ar fi pălăria marangozului.

Documentele erau scrise în graiul românesc de la acea vreme, presărat cu cuvinte vechi pe care nu le mai folosim, dar cunoscute, rar cu cuvinte străine și dispărute. Pe câteva documente scria c-au fost traduse din limba greacă. Altele erau mai ușor de înțeles pentru că erau scrise într-o limbă mai aproape de limba ce o vorbim. Asta m-a făcut să cred că era vorba despre o copie târzie, depărtată de original și cu multe intervenții ale celui care a copiat.

Documentele sunt grupate pe două subiecte:

— O călătorie în căutarea comorii zmeilor și informații (documente, dovezi) despre originea dinastiei.

— Povestea de iubire dintre Ala, zmeoaica cu părul roșu, și prințul moștenitor, Petipor.

Întâmplările au avut loc într-o perioadă relativ liniștită privind migrația popoarelor și războaiele dintre cetăți, țări și împărății.

Am citit și am recitit documentele și m-am gândit să fac și eu o copie, care a devenit această carte. M-am orientat după caiet, dar nu am ținut seama întotdeauna de completările autorului făcute după înțelegerea lui, cu informațiile pe care el le-a crezut necesare. Unde textul era clar, l-am copiat așa cum era, unde înțelesul povestirii șchiopăta, am rescris după înțelegerea mea, dar consultând vechile documente.

În acele vremuri nu erau cărți, nu erau ziare, iar veștile și poveștile umblau prin lume spuse de la om la om. Așa se face

că o călătorie îți îmbogățește viața cu legende, povești, snoave și basme!

Călătorului străin de loc îi era de ajutor să asculte la popasuri poveștile locului, căci afla informațiile de care avea nevoie, dar afla și felul cum gândeau oamenii și se putea mai bine înțelege cu ei. Călătoria devenea mai bogată și frumoasă!

Basmele au apărut peste tot în lume, ele sunt păsările călătoare ale imaginației și ale credinței în puterea binelui.

Basmele apar la marginea somnului, între vis și realitate, tot ce-ți imaginezi apare din tine însuși și exprimă situații care speră să se întâmple, dorințe pe care doar magia le poate îndeplini. Poate că basmele ar trebui să înceapă cu: „Ce-ar fi dacă...”

NOTĂ

Textele scrise cu italic sunt citate din basmele respective.

La pagina 222 găsiți:

Explicația cuvintelor uitate sau mai puțin folosite.

Documentația.

Alte informații.

Cuprins

COMOARA MISTERIOASĂ DIN PODUL CASEI	7
CORĂBII ZBURĂTOARE	11
<i>Dacă ești aruncat de furtună pe un țărm pustiu, este bine să ai lângă tine un marangoz, care nu-și pierde niciodată pălăria. Cum este să ai un pic de noroc când ai un mare ghinion. Și despre un țărm unde rămâi veșnic tânăr, dar unde nu poți ajunge.</i>	13
<i>Cum a ajuns un mare pirat să fie înmormântat în satul Căpcăun și ce se întâmplă cu un biet șarpe care se îndrăgostește de cântecul unei păsări. Cum poți găsi o comoară în burta unui somn, dacă nu ți-e teamă de strigoi și ce se întâmplă dacă te afli pe Țărâmul Tinereții fără Bătrânețe și alergi după un iepure.</i>	31
<i>Cum înoată cerbul cu soarele între coarne. Pentru cei care încă n-au aflat: pământul este rotund! Și poți să-l măsoari cu un băț dacă n-ai la îndemână un turn. Nu te apuca să spui povești interzise dacă n-ai chefsă zaci până la sfârșitul vieții în închisoare.</i>	45
<i>Importanța scoarței de mesteacăn și apariția vânătorului cu vultur pe umăr. Dacă ai curaj, privește vulturii direct în ochi. Marea catastrofă care a alungat zmeii spre alte meleaguri. Despre comorile lor se vorbește prea mult și se știe prea puțin. Morile de măcinat oase și la ce foloseau zmeii făina de oase.</i>	59
<i>Cum a reparat marangozul Iliia podul străvechi al lui Harap-Alb, refăcut de armata romană. O poveste începută și neterminată despre un spân. De ce este atât de greu să ai un adevărat tarpan și cum a fost răpit, din greșeală, marangozul Iliia. De ce zmeilor care au mai rămas nu le plac bibilicile.</i>	71

<i>Ilia își numără amintirile, pe care n-ar vrea să le uite nici peste o mie și ceva de ani, când se va călători cu corăbii zburătoare. Vor fi atunci poveștile uitate? Cum se face că drumul spre Hanul Calului a fost mai lung decât au crezut și de unde vine numele târgului: „Herghelia Simzianeii”. Secretul prințului care a luat-o de nevastă pe frumoasa Simziana.</i>	99
<i>Prima stacană de vin la han și de ce n-a mai cântat cocoșul. Mare aglomerație de oameni și povești. Bărbierul care scoate măsele stricate de viermele rozător și întâlnirea surprinzătoare cu negustorul din Pergam. De ce trebuie să treacă pe la Schitul Mărului pentru a ajunge la Poarta Zmeilor.</i>	113
<i>Nu întotdeauna pe drumul scurt ajungi mai repede. Harta misterioasă de la Schitul Mărului cu drumul spre peștera zmeilor. Peripețiile celor trei, Ilia marangozul, Daan povestitorul și Xenia, în căutarea comorilor din peșteră. Întoarcerea acasă!</i>	137
<i>În căutarea comorii</i>	149
<i>Întoarcerea</i>	161
Faima femurului	165
Tot ce se știe despre catastrofa fluturilor și urmările acesteia	169
Despre povestea uitată	173
ALA, ZMEOAICA CU PĂRUL ROȘU, ȘI PRINȚUL PETIPOR	175
<i>Niciodată piciorul unui supus n-a stat atât de aproape de un nas împărătesc. De ce este o prostie, dacă vezi o fătucă, cu părul roșu, îmbrăcată într-o cămeșoaie murdară, umblând desculță prin grădina palatului, să crezi că este o zână. De ce pentru un rege, care se întoarce la palat după aproape cinci ani de război, cea mai mare fericire este un măr pe o farfurie plină cu petale de trandafir.</i>	177

Documentație	221
Cuvinte	222
Alte informații	223
HARTA CĂLĂTORIEI	225
<i>Tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte</i>	227
<i>Simziana</i>	229
<i>Harap-Alb</i>	231